

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 84.

Sjette Session.

66de Møde.

Landsdagen den 27de Marts.

(Fortf.)

Finantsministeren: Jeg gif rigtig nok ud fra, at den meget ærede Statsrevisor ikke var fornøiet med det Regnskab, der var blevet aflagt. At der for det paagjældende Aar kan aflægges et Regnskab, som benævnes Regnskab for Holsteen-Lauenborgske Militair-Udgifter, og et andet, afpasset efter Finantsloven, det betvivler jeg ikke; men jeg udtalte, at det vilde være ubilligt, om man vilde opstille den samme Fordring med Hensyn til disse Regnskabsers hele Formrigtighed, som man maatte gjøre gjældende under ordinære Forhold. De Conti, som i sin Tid vare opførte paa Finantsloven, passede jo nemlig ikke længer, idet de Tropper, som garnisonerede i Holsteen, da Finantsloven blev vedtagen, og som altsaa ikke hørte til dem, for hvilke Udgifterne i denne vare bevilgede, senere bleve forflyttede til Kongeriget, medens omvendt en ikke ubetydelig Deel af Kongerigets Tropper gif over til Holsteen, hvis Budget ikke var beregnet paa disse. Dette i Forbindelse med mangfoldige andre Armeen berørende Forhold ved Gjennemførelsen af Armees Genheden gjør, at, selv om de to Budgetter, — det, som blev vedtaget af den danske Rigsdag, og det, som i sin Tid blev af Hans Majestæt approberet for Hertugdømmene Holsteen og Lauenborg, — havde været affattede med den største Noagtighed, vilde dog den totale Omdannelse af Armeens Forhold gjøre, at de ikke kunde stemme. Om der altsaa endog for dette Aar blev aflagt særskilte Regnskaber for

Holsteen-Lauenborgs og for Danmarks Bedkommende, saa maatte de dog, saaledes som Sagerne stillede sig, betragtes som Dele af eet sammenhængende Regnskab og altsaa bedømmes under Eet, naagtet derved er den store Bankelighed, at en Deel af disse Udgifter ikke er eller kan være billigt af Rigsdagen, og altsaa heller ikke i Detaillen kan kontrolleres af denne. Den meget ærede Landstingsmand gjentog, at de 206,000 Rb. vare blevne udrede af den danske Statskasse, og at det Beløb af 742,000 Rb., der er tilgodekrevet Holsteen, altsaa maatte være at forringe med 206,000 Rb., der formeentlig var den Avance, som ved Posteringen var tilveiebragt for Holsteen. Men den ærede Landstingsmand overseer vistnok ikke, at dette er aldeles ligegyldigt, naar Kassen er fæles. Det kunde maaffee have havt nogen Indskydelse, forsaavidt der havde været et ringere Beløb i Kongerigets Kasse ved Begyndelsen af Finantsaaret 1853—54, idet det da kunde være at formode, at ogsaa et ringere Beløb i sin Tid kunde være blevet tilgodekrevet Holsteen, og at der saaledes, ved den nuværende Fordeling af Kassebeholdningen, vilde være bleven en ringere Deel af denne at fordele mellem Landsdelene. Men, naar der er en samlet Kassebeholdning, mener jeg heller ikke, det releverer Noget, en ten man tager en vis Deel ud og fordele den mellem flere Medelere efter et vist uforanderligt Forhold, og derhos siger: Resten bliver staaende, og den har da enhver af Medelterne Krav paa efter det samme bestemte Forhold; — eller man strax tager en noget større Sum og fordele den, bestandig med Bevarelse af det samme Krav.

Formanden: Jeg antager ikke, at der fra Thingets Side er Noget til Hinder for,